

[Finansministeren.]

fradrag, som man uden videre giver til samtlige borgere. Det må jo absolut medføre, at skalaen vil blive voldsommere og hårdere, når man giver alle store standardfradrag, uden at de har benyttet midlerne på den af lovgivningsmagten forudsatte måde.

Der har været diskussion om, hvorvidt nogle af disse fradrag skulle eksistere eller ikke eksistere, men denne diskussion føres for så vidt ikke længere, i hvert fald ikke mellem socialdemokratiet og de nuværende regeringspartier. Det såkaldte kapitalbindingsfradrag er jo ikke blevet genindført. Der var en bemærkning fra hr. Morten Lange, der kunne tyde på, at man genindførte kapitalbindingsfradraget; det gør man jo ikke. Opsparingsbestemmelserne i den kildeskattelov, der vedtages i morgen, er akkurat de samme som de opsparingsbestemmelser, der var i kildeskatteloven i fjor. Man kan bare ikke få et opsparingsfradrag, hvis man ikke har sparet op, fordi standardfradraget er forsvundet, og det er dog vist meget rimeligt — hvis lovgivningsmagten mener, at der skal være et opsparingsfradrag — at man ikke giver det også til dem, der ikke har sparet op.

Hr. Per Hækkerup var naturligvis også inde på landbrugsmomsen og spurgte mig i den forbindelse: hvad nu med landkøbmænd, de kan jo også have store vanskeligheder under landbrugets vanskelige forhold? Det accepterer jeg at de har. Men jeg kan rigtignok ikke se andet, end at det er til stor fordel for landkøbmændene, det, der finder sted. Desto mere man letter landbrugets likviditet, desto mere letter man jo også landkøbmændenes likviditet. For det er jo dér, det kommer til at presse på, hvis landbruget har en vanskelig likviditet.

I øvrigt vil jeg føje til, at vi havde jo, da merværdiafgiften blev vedtaget sidste forår, megen diskussion om, hvorvidt der skulle være valgfrihed mellem betalingsmetode og faktureringsmetode, og de problemer, som hr. Per Hækkerup her fremhæver, ville jo være løst, hvis man havde haft adgang til betalingsmetoden, således at købmændene først skulle have betalt moms på det tidspunkt, hvor de havde fået betaling for varerne. Så ville det problem jo have været løst.

Hr. Per Hækkerup synes, at vor økono-

miske politik er brudt sammen. Jeg kan i den henseende først og fremmest henvise til, hvad ærede ordførere for regeringspartierne og statsministeren har sagt. Jeg mener ikke, den er brudt sammen, selv om jeg har erkendt over for hr. J. O. Krag, at kasseoverskuddets størrelse er reduceret så stærkt, at man ikke i dag kan tale om noget kasseoverskud. Jeg mener ikke dermed, at regeringens økonomiske politik er brudt sammen. Jeg mener tværtimod, at det er dog frugten; man skal skønne træet på, det er dog resultaterne af en politik, der er det afgørende.

Der er talt her i dag om det betydelige rentefald, vi har fået, det rentefald, som jo også er nødvendigt for at få f. eks. boligbyggeriet op på den højde, det har haft tidligere. De tvende gange gennemførte lempelser i kreditrationeringen er jo også en nødvendighed for at få byggeriet i gang fuldt ud igen. Vi ved jo godt, at vi har levet under en kreditstramning og under en så høj rente, at det har været landets virkelige store problem. Betalingsbalancen viser for første kvartal i år en mærkbar ændring til det bedre. Prisstabiliteten er også større, end den var tidligere. Og alt dette er da også forudsætninger for at genskabe den fulde beskæftigelse. Det forekommer mig, at det er lidt dristigt at tale om en sammenbrudt politik, når henses til de resultater, der her foreligger efter 4 måneders forløb.

Jeg har gerne villet gøre disse bemærkninger, for at hr. Per Hækkerup ikke skal sige, at jeg ikke vil diskutere. Det er rigtigt, at jeg har lært noget, efter at jeg er blevet minister. Jeg har bl. a. lært noget af den forhenværende statsminister, der ved første lejlighed, hvor vi var samlet her i tinget efter regeringstiltrædelsen, gav regeringen et godt råd, som jeg i al fredsommelighed og i al ærbødighed over for den forhenværende statsminister har prøvet at efterleve. Den forhenværende statsminister sagde til os, at af den megen tale kommer let fortrydelse, og det har jeg altså skrevet mig bag øret.

Per Hækkerup: Jeg vil gerne først til de bemærkninger, statsministeren gjorde med hensyn til den græske eksilpolitikers død, sige, at vi naturligvis alle sammen beklager, hvad enten der er tale om den ene eller den anden dødsårsag, at dette har kunnet ske.